

Det Talte Ord 118.

”Gå framover med Guds Ord eller dø i organisering.”

26. september 2009.

Brian Kocourek,

Hebr 6,1-6 *Idet vi nå lar den mer grunnleggende læren om Kristus ligge, skal vi gå videre til det fullkomne og ikke igjen legge grunnvollen med omvendelse fra døde gjerninger og tro på Gud, 2 med lære om dåp, om håndspåleggelse, om de dødes oppstandelse og om evig dom. 3 Og dette vil vi gjøre, hvis Gud tillater det. 4 For dem som en gang har blitt opplyst og har smakt den himmelske gave og har fått del i Den Hellige Ånd 5 og har smakt Guds gode ord og kreftene fra den kommende tidsalder –, 6 for dem er det umulig å bli fornyet til omvendelse igjen, hvis de faller fra. For de korsfester Guds Sønn for seg selv på ny og stiller Ham åpenlyst til skamme.*

La oss be ... Kjære Far, vi kommer denne formiddag inn i Ditt Nærvær, vel vitende at vi er kommet så langt i løpet, og vi ber at Du som begynte denne gjerning i oss vil avslutte det. Vi vet at i alle disse tre utganger, hvor Du har kommet ned i form av Ildstøtten, har Du vist Ditt Nærvær iblant oss mennesker. Det fantes mennesker der som begynte å følge Ditt Store Nærvær, og de kom seg ut av organisasjonen, bare for å gå tilbake ditt igjen. Og vi så hvordan i samtlige tidsaldere at de som kom seg ut, **men ikke fortsatte med å bevege seg med Guds Ord slik som det utfoldet Seg Selv, og til slutt gikk tilbake igjen i den samme åndelige organisasjons ånd** som de hadde forlatt Far og vi vet at denne Alfa må repetere seg i denne Omega, og det er grunnen til Far at vi ber deg å våke over oss og deltar aktivt i våre liv og hjelp oss å vandre i Lyset mens Du forblir i Lyset, inntil Ditt store Nærvær forlater denne jord og vi med også, fordi vi ber om dette i Jesus Kristi Navn.

God kveld venner, det er godt å være tilbake igjen her med dere i kveld. Dere ved at det finnes et gammelt uttrykk som sier: ”Øst, Vest men hjemme best.” Og jeg ønsker at dere vet at jeg er glad for å være her, skjønt det gikk meget bra med våre møter i Polen sist uke. Det fantes troende fra syv forskjellige land som kom for å høre Ordet, og fellesskapet var også vidunderlig.

Første kvelden jeg talte over Åndens Adopsjon og mottakelsen var meget varmt og strålende. Og da talte bror Erling Eriksen og føyde hans tale sammen med hans vitnesbyrd, og vi satte pris på det, men han ble aldri ferdig med hans tale, så jeg ser fram til å høre ham tale igjen, og det er mulig å høre resten. Bror Marcus Jonckheere fra Belgia talte om kvelden og kom med en advarsel til folket at man ikke må komme på feil spor med sin forståelse av utvelgelse og forutbestemmelse, dette fordi, som han sa at bror Branham sa: ”Jeg er en

Kalvinist, så lenge som det holder seg til Ordet.” Jeg snakket med ham senere og vi begge var enig i at ved at noen ser Nærværet, bannlyser de seg selv fra fellesskapet utenom sin egen lille krets. Tanken på: ”Vi klarte det, eller vi har klart det,” er det som bror Branham pekte på, og hvor han sa; ”Det er der Pinsevenner gikk feil, fordi de tenkte; så lenge jeg er født på nytt og er blitt et Guds Barn, da har jeg klart det, men de feilte i å se at du må være den rette type barn i denne familie, for å kunne bli adoptert.

Søndag hadde vi en lang tjeneste, jeg tok her tre taler som jeg forkynte her angående ”Sporet av Adopsjonen,” og satt dem sammen i en tre og et halvt til fire timers tale og ble godt tatt imot.

Nå i kveld ønsker jeg å snakke om neste avsnitt fra: **DET TALTE ORD ER DET ORIGINALE SÆD**, og vi begynner med paragraf 90.

P: 90. *Hva er det? Den samme Sæden. Hvordan kan du plante hvete på et sted og hvete på et annet sted og så si: "Jeg skal få agurker 'her' og hvete 'der'"? Det går ikke. Den eneste måten å få agurker på er å plante agurker. Hvis du krysser det, får du ingen agurker, da blir det en hykler. Stemmer det? Da blir det en hykler, venner. Det må sies. Det blir enten det ene eller det andre. Det blir ikke noen agurk, eller hva du nå krysser det med, men det er en krysning og et dårlig produkt, **det er dødt i seg selv** og kan ikke forplante seg videre. Det er **dødt** - kommer ikke til å fortsette, det avsluttes; det er det hele. Men hvis du ønsker en agurk, må du begynne med en agurk. **Hvis du ønsker en menighet, må du begynne med Guds Ord. Hvis du ønsker et liv i Gud, da må du begynne med Guds Ord. Motta Guds Ord i hele dets fylde, i enhver utstrekning. Og når Guds fylde er inni deg, da vil regnet som faller, bringe fram nøyaktig det som er inni åkeren din. Hvordan blir det da med vårregnet? Dere ser vel hvor det vil bære hen etter en stund, gjør dere ikke? Det blir som med de ville gresskar som profetens disipler sanket, da de hadde denne profetskolen, denne denomina-sjonen. De sanket noen ville gresskar og trodde at det var ... erter; å, vel, ... (2. Kong. 4,39).***

Nå, la oss stoppe her for å undersøke flere ting som bror Branham sier her.

Nummer ett. Han sier om du prøver å ta Ordet som er Livet og aler det opp til noe annet (Kryse det. Oversetter.), da dør det rett der, du kan ikke blande det.

Faktisk sier han i sin tale:

DE SALVEDE I ENDETIDEN. 25-07-65.

P: 168. *Nå, du går tilbake og forsøker å leve igjen ... Hva om dette liv gikk tilbake og ned igjen ... tror du at Livet noensinne går tilbake igjen etter at dette gamle skall er tørket opp, går noensinne tilbake igjen og leve i det igjen? Det gjør det aldri. For dem som en gang har blitt opplyst og har smakt den himmelske gave og **har fått del i Den Hellige Ånd og ikke fortsatte med Ordet***

slik det utviklet seg ... de er døde. Men hvis den bærer torner og tistler, er den forkastet, og forbannelsen nærmer seg. Og den ender med å bli brent. Stemmer det?

Hva han sier her er at Ordet fortsetter med å bevege seg framover. Og når du stanser og tror at du har det alt sammen, da dør du rett der. Det er dette som gikk galt hver bevegelse av Gud i alle tidsaldere og i enhver eksodus. Folket ble trøtt av å vandre i Lyset og ønsket å bosette seg. Og for å gjøre det endte de opp med å organisere seg i grupper eller i en felleskap som de følte seg vell sammen med. De utestengte alle andre og Ildstøtten bare fortsetter. Slik skjedde det hver gang. De organiserte seg rundt nært bekjentskap hvorvidt det var vennskap, grupper av mennesker eller nasjonalitet, og de begynte å slakke på farten og til slutt stoppet de helt opp, og når de gjør det, da fortsetter Ildstøtten, og da mislykkes de å fortsette med lyset slik som Den fortsetter å gå framover. Da setter mørke inn der hvor Lyset engang var og det blir mørkt.

Ef 4,8-18 Derfor sier Han: «Da Han for opp, tok Han fangenskapet til fange og gav gaver til menneskene.» 9 Dette: Han for opp, hva betyr det om ikke Han også først for ned til jordens lavere deler? 10 Han som for ned, er også Den samme som for opp over alle himlene, for å fylle alle ting. 11 Og Han gav noen til å være apostler, noen til profeter, noen til evangelister, noen til hyrder og lærere, 12 for at de hellige skulle bli utrustet til tjenestens arbeid, til oppbyggelse av Kristi legeme, 13 inntil vi alle når fram til troens enhet og til kunnskapen om Guds Sønn, til manns modenhet, til det mål av vekst som rommer Kristi fylde, 14 for at vi ikke lenger skulle være som små barn og bli kastet hit og dit og bli drevet omkring av enhver lærdoms vind, ved menneskers knep, ved listig kløkt i villfarelsens kunster. 15 Men sannheten tro i kjærlighet skal vi i alle ting vokse opp til Ham som er hodet – Kristus. 16 Ut fra Ham blir hele legemet sammenføyd og holdt sammen ved den oppgaven som ethvert ledd har, etter virkningen av den styrke som er gitt hver del. Dette skaper vekst for hele legemet til sin egen oppbyggelse i kjærlighet. 17 Dette sier og vitner jeg altså i Herren, at dere ikke lenger skal vandre slik som de andre hedningene vandrer, de som lever etter sitt sinns tomhet. 18 De er blitt formørket i sin forstand og er fremmedgjort for livet i Gud, på grunn av uvitenheten som er i dem, ved sitt hjertes forherdelse.*

Ikke glem advarselen som bror Branham gav oss i:

DE SALVEDE I ENDETIDEN. 25-07-65.

... tror du at Livet noensinne går tilbake igjen etter at dette gamle skall er tørket opp, går noensinne tilbake igjen og leve i det igjen? Det gjør det aldri. For dem som en gang har blitt opplyst og har smakt den himmelske gave og har fått del i Den Hellige Ånd og ikke fortsatte med Ordet slik det utviklet seg ... de er døde. Men hvis den bærer torner og tistler, er den forkastet, og forbannelsen nærmer seg. Og den ender med å bli brent.

Men det er akkurat det som skjer hver gang det er en Eksodus eller en Ildstøtte som kommer på scenen. I den første Eksodus lengtet de tilbake til hvitløk og purre fra Egypt og ved å lengte etter de gode gamle dager snudde de sine hjerter tilbake til Egypt og det var ikke lenger etterpå at deres kropper fulgte etter og de døde rett der, alle sammen var døde. Vi ser det samme i den andre Eksodus. De fulgte mannen Kristus Jesus og det fantes 3000 mann som mottok Kristus på Pinsen. Det var 3000 man og hvor var de 10 eller 20 år senere? De var borte alle sammen. Det fantes 12 stykker i Efesus og de overgikk de tusener av mennesker som befant seg i Jerusalem, de som trodde at de hadde alt sammen, dette fordi de hadde sett mannen Jesus i kjøtt, og fisket sammen med ham og spiste med ham, men allikevel brukte Gud dem ikke fordi Han brukte Paulus som gjorde det som Gud ville skulle bli gjort.

Og slik ser vi at samme sporet fortsetter og fortsetter. Ja, det finnes et spor til adopsjon, og det finnes et spor til evig adskillelse, og det henter av og til at folk ikke skjønner på hvilket spor de er på.

Hebreerne 6 forteller oss faktisk denne historie. Det forteller oss at de som engang var opplyst og ikke gikk videre med Guds Ord slik som Det utviklet seg, tørket opp og passer kun for forbrenning. Dette er de mennesker som så Lyset, og vandret i Dets Lys for en stund, men uansett motivet, faktum er at de avsluttet vandringen i Lyset og Lyset bare fortsetter uten dem.

Hebr. 6,1-3 *Idet vi nå lar den mer grunnleggende læren om Kristus ligge, skal vi gå videre til det fullkomne*

(La oss stoppe opp ved Lærens prinsipper, men la oss gå videre til full modenhet. Legg nå merke til at det er disse mennesker som ikke var i stand til å fortsette som gikk forbi Kristi Lære, den grunnleggende eller den enkle forståelse av Kristi Lære.)

og ikke igjen legge grunnvollen med omvendelse fra døde gjerninger og tro på Gud, 2 med lære om dåp, om håndspåleggelse, om de dødes oppstandelse og om evig dom. 3 Og dette vil vi gjøre, hvis Gud tillater det.

Hebr. 6:1-3. Utvidet Bibel.

1 La oss derfor fortsette og gå forbi den enkle stadium av undervisning og Kristi Lære, og fortsette fast men sikkert framover til fullstendighet og perfektjon som tilhører den åndelige modenhet. La oss ikke igjen legge grunnvollen om omvendelse og oppgivelse av døde gjerninger og av den tro som førte dere til Gud. 2 Med lære om rensing, med håndspåleggelse, oppstandelse fra de døde og evigvarende dom og straff. Alle disse ting skulle dere har vært klar over for lenge, lenge siden. 3 Om Gud virkelig tillater det skal vi nå fortsette med avansert undervisning.

Men Gud tillot det ikke på den tiden, slik som vi ser det i Efeserne 1:17-19, hvor Paulus sa at han ba om en siste ting og det var å få folket rede for adopsjon og det var Visdommens og Åpenbaringsens Ånd om Faderens kunnskap som skulle komme for å bringe folket til perfektjon og full modenhet.

Da fortsetter Paulus: **Hebr 6,4-5** *4 For det er umulig å gjenopprette og få til en forandring av sinnet for de som en gang var opplyst, og som ved sin fulle bevissthet har smakt den himmelske gave, og har vandret ved siden av Den Hellige Ånds Personlige Nærvær. 5 og som har følt hvor god Guds gode Ord er og de kommende verdens mektige krefter,*

Og vi vet at den kommende tidsalder er Tusen års rike, det betyr at disse mennesker som har vært øye vitner av Ildstøtten i deres midte og så kraften av den kommende tidsalder når en mann kan kommandere bier til å snu og en rasende okse til å sette seg ned. Vi så en man fra Tusen års rike i William Branham, og vi så de krefter av den kommende tidsalder, og vi har fått del i Den Hellige Ånds Nærvær. Det betyr at de som vill vri på dette eller kun stopper opp er uten unnskyldning. Da ser vi at det kan bare være de som har fulgt Ild Støtten i ende tiden, de som kom ut av organisasjonene under Guds mektig hånd som brukte en profets tjeneste lik Moses og etter å ha kommet ut, og etter å ha vandret i Lyset av den vidunderlige nærvær ble de utslitt og går tilbake igjen til organisasjon.

6 Hvis de da avviker fra Troen og vender seg bort fra deres troskap, da er det umulig å føre dem tilbake til omvendelse (som er en skifte av sinnet.) fordi de på nytt korsfester Guds Sønn for seg selv, og ved å gjøre det holder de Ham opp til ringerakt, skam og offentlig vanære.

Så ser du, når du engang går bort fra Kristi Lære og går etter gjerninger, klessnor religion, og diet, da er du går du hodestups ned den glatte skråningen og inn i organisasjon, og herfra finnes det da ingen vei ut igjen til Det Levende Ord.

Når Skriften sier at de avviker fra Troen, og det finnes kun Én Tror og det er Åpenbaringen av Jesus Kristus, som er Jesu Kristi Lære. Og når du avviker fra Den inn i andre ting, da er det umulig å komme tilbake igjen.

KJV sier: *6 å fornye dem igjen til omvendelse, hvis de faller fra, siden de korsfester Guds Sønn for seg selv på ny og stiller Ham åpenlyst til skamme.*

Og ordene faller fra ble oversatt fra det greske ord "parapipto," som betyr; falle til side eller bokstavelig falle ned, eller avvike fra stien. Bokstavelig talt betyr det å komme fram eller bosette seg liksom etter en flytur; en svale lander på en gren, å sette seg ned, slik som fra et kjøretøy avstigning, som ganske enkelt betyr å komme seg av toget, fordi du er trøtt av reisen, du er utslitt det er grunnen til at du går av toget.

Og hvordan kommer de seg av sporet? De avviker fra det. De tar et annet spor, men ikke men ikke den veien som Kristi Lære fører til, som er veien til adopsjon. Og når de gjør det da duger de ikke til å avslutte turen, de omkommer under reisen akkurat på samme måte som det skjedde med Israel og Jesus sa: *"De er alle sammen døde."* Bror Branham sa: *"De er i alle evigheter atskilt fra Gud."*

7 For jorden som drikker det regnet som ofte kommer ned på den, og som bærer grøde som er nyttig for dem som har dyrket den, tar imot velsignelse fra Gud; Med andre ord, de som, da de mottok Ordets renselse ved vannbadet i Guds Ord, vokste opp til full moden Guds plante, klart til innhøsting, det er disse som mottar velsignelsene fra Gud. Men deretter sier han:

8 men den som bærer torner og tistler, er forkastet og er forbannelsen nær, og den ender med å bli brent.

Dette er interessant å vite at det greske ord for nær er: "eggus," og betyr å presse eller strupe, kvele, duse ned, da ser det ut til at de blir presset ned til forbannelse, helt til de kun passer til forbrenning.

Men da sier Paulus i vers: *9 Men elskede, vi er overbevist om bedre ting for dere, ja, ting som hører frelsen til, selv om vi taler på denne måten.* Med andre ord, om du er en del av det som Gud gjør i denne time, da forventer Gud bedre ting av deg enn fra de som bare hører Ordet uten å gjøre det. Fordi Paulus fortsetter i vers: *10 For Gud er ikke urettferdig, så Han skulle glemme deres arbeid og strev i kjærlighet, som dere har vist overfor Hans navn, ved at dere har tjent de hellige, og ennå tjener dem. 11 Og vi ønsker at hver enkelt av dere viser den samme iver for håpets fulle visshet, inntil enden, 12 så dere ikke blir late, men blir etterfølgere av dem som ved tro og tålmodighet arver løftene.*

Og dette er nøkkelen, at dere ikke blir late, men flittig i å få den fulle forsikring til målbevist forventning inntil enden.

Men frukt for de troende er dette, slik som det var i den første Eksodus hvor to millioner av Israels barn forlot Egypt for å reise til Løftenes Land, og ved KADESH BARNEA var det bare to, av de som var eldre enn tjuve år, som gikk inn i det lovede land. Det betyr en i en million som gikk inn i løftene. Alle de andre omkom i denne ørken vandring. Og vi vet ifølge Paulus sin undervisning i: **1 Tim 4,1** (*Ånden sier uttrykkelig at i de siste tider skal noen forlate troen og vende sin oppmerksomhet mot forførende ånder og demoners læresetninger,*) at det skal bli en slitasje, et frafall fra TROEN.

Dette ord slitasje betyr at noe blir slitt av helt til det nesten ikke finnes noe igjen **Nedsliting:** En slitasje på grunn av friksjon. En gradvis reduksjon i antall eller styrke på grunn av konstant press. En gradvis, naturlig reduksjon i medlemstall eller personell på grunn av retrett, oppsigelse eller død.

Bror Lee Vayle sa i hans tale:

Guds Høyre Hånd og venstre Hånd.

P: 91. *Og far, vi vet mens livet har gått ut av de tidligere budskapene, og livet er nå i dette budskap og også skolmen er brent opp og vi ser så mange ting til og med i naturen hvor det finnes en tilstand av fullstendig slitasje. De forteller meg, Herre, jeg skjønner ikke hvordan det er, men jeg har hørt at det finnes mer en hundre arter per dag, noe som jeg ikke forstår, er enten i fare eller er død ut allerede. Dette viser oss en tilstand av slitasje. Ikke noe kommer fram. Da, Herre, hvor mye mer sæd er der som kommer fram? Jeg vet det ikke.*

Og fra:

P: 63. *Hei dere det er over og ut. Slitasje. Slitasje har satt i gang. Her er det. Nå er det frafallet, de kommer aldri tilbake igjen. **Hebr 6,6** for dem er det umulig å bli fornyet til omvendelse igjen, hvis de faller fra. Fordi de korsfester Guds Sønn for seg selv på ny og stiller Ham åpenlyst til skamme.*

Bokstavelig talt vanære. Den Person de venter på. "Å, nei det er ikke denne personen, det er djevelen som gjør det. Dette er ikke Menneske Sønnens dag. Det er ikke denne dag, det er heller ikke de andre ting, det er slik vi sier det. Vanære Ham og skammer seg over Ham som var det åpenbarte Ord.

Slitasjen kommer fordi de ikke forstår. Derfor går de videre og gjetter inntil deres antagelser er så langt fra det sanne Ordets Vei at de ikke har lengre noe felles. Allikevel sitter de der og tror at de er fullstendig klar over hva som foregår, og de er ikke klar over at de er blinde, naken, jammerlig og de vet det ikke.

Nå, hva jeg vil at dere skal se i kvel er at det finnes to grupper av mennesker som er ordinert til å høre denne samme Budskap ved endetiden. Men Den Ene Gruppe har tro og gjennom denne tro blir de gjort levende til Budskapet for denne time, mens de andre Gruppe ikke har mottatt det samme Budskap ved Åpenbaring. Det er ikke blitt åpenbart til dem det er grunnen til at de ikke klarer å sette det sammen slik at de drar nytte av det. **Det er ikke liv for dem, det er en teologi.** Og fordi Gud er langmodig og ikke ønsker at noen skal gå fortapt, har Gud gitt oss en lang tids periode for å bringe inn det siste sæd og for å bli barn oppdratt. Men under denne tids forlengelse, denne ene gruppe av troende, som mottok Læren gjennom en intellektuell forståelse, og ikke ved et liv givende åpenbaring, ender opp i å miste all den håp de hadde og gjennom slitasje begynner de å svinne hen. Dette fordi det ikke er deres liv. Det er mer en intellektuell oppfattning, de gikk bort fra Troen ved å vike fra det inn i andre ting som ikke hadde noe å gjøre med frelse og forsoning.

Nå, denne slitasje vi snakker om er i de grader oppsplitende eller avkreftende slik at det blir en slags uttømming/utpining/utsuging, en slags uttretting eller en plage på grunn av elendighet. Enten går de sin vei eller de går tilbake ved å "gjøre" Budskapet ved en eller annen form av gjerninger.

2 Tess 1,7-12 og at Han til dere som er plaget, gir hvile sammen med oss når Herren Jesus blir åpenbart fra himmelen med Sine mektige engler. 8 Da tar Han hevn med flammende ild over dem som ikke kjenner Gud, og over dem som ikke er lydige mot vår Herre Jesu Kristi evangelium. 9 De skal bli straffet med evig fortapelse borte fra Herrens åsyn og borte fra Hans krafts herlighet, 10 når Han kommer på den Dagen, for å bli herliggjort i Sine hellige og med undring bli hyllet blant alle dem som tror, fordi vårt vitnesbyrd blant dere ble trodd. 11 Derfor ber vi også alltid for dere, at vår Gud vil akte dere verdige til dette kallet, og at Han vil oppfylle hos dere all god lyst etter Sin godhet og skape troens virksomhet med kraft, 12 slik at vår Herre Jesu Kristi navn kan bli herliggjort i dere, og dere i Ham, etter vår Guds og Herren Jesu Kristi nåde.

2 Tess 2,1-3 Når det gjelder vår Herre Jesu Kristi gjenkomst, brødre, og vår samling med Ham, ber vi dere 2 om ikke så raskt å bli drevet fra vettet eller bli oppskaket, verken ved noen ånd eller ved noe ord eller ved brev, som om det kom fra oss, som om Kristi dag allerede var kommet. 3 La ingen forføre dere på noen måte! For den Dagen kommer ikke uten at frafallet først er kommet, og syndens menneske er blitt åpenbart, fortapelsens sønn.

Husk at vi ser her på to grupper av mennesker. De som er samlet til Ham og de som blir separert fra Ham. Jeg ønsker at dere kjenner igjen det som er forskjellen mellom disse to grupper mens vi leser videre. Dere oppdager at det er tro. I vers tre ser vi frafallet som må komme først. Dette frafall kommer gjennom slitasje. Det er faktisk en skilsmisse men kommer gjennom slitasje. Legg nå merke til at det finnes to grupper i enhver Eksodus. Begge kom ut, men det som utgjør forskjellen er at den ene gruppe går inn i hvilen mens den andre enten stopper opp eller går bakover ditt de kom fra.

Husk det som bror Branham sa i Budskapet:

DE SALVEDE I ENDETIDEN. 25-07-65.

129. Nå, bare et øyeblikk. Jeg ønsker å se etter noe her. Jeg tror at jeg skrev det rett her. Jeg er ikke sikker på det, men jeg ønsker å se det og finne det før jeg sier det. Bare et øyeblikk nå. Fortapte syndere når det gjelder Sannheten, med hensyn til TROEN, TROEN. Det finnes kun en TRO, det stemmer. Fortapte syndere når det gjelder TROEN.

Men EN GRUPPE har Troen og gjennom den Tro våkner de til liv til Budskapet for denne tid, mens den andre Gruppe ikke har mottatt det samme Budskap ved Åpenbaring. Det er ikke blitt åpenbart til dem og således klarer de ikke å sette det sammen slik at de kan benytte seg av det. Således mister den håp som de hadde og gjennom slitasje sviner de hen. De er fortapte syndere når det gjelder Tro. Det er disse som går bort fra Troen. Denne slitasje som vi snakker om er i de grader oppsplitende eller avkrefteende slik at det blir et slags uttømmings prosess, en uttretting eller utmattelses prosess på grunn av elendighet.

1 Tim 4,1 *Ånden sier uttrykkelig at i de siste tider skal noen forlate troen og vende sin oppmerksomhet mot forførende ånder og demoners læresetninger.*

Husk nå at en prøvelses tid må komme, og den beste måte å teste dem er å gi dem en Ord test eller å tillate falsk Lære til å komme inn blant dem for å se om de er trofast eller ei. Og i løpet av denne tid eller tidsperiode setter slitasjen inn. De som ikke er ordinert til det blir utslitt og faller fra.